

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2030/2568

พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีโจทก์ นาย ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 295, ป.อ. มาตรา 358, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, ป.อ. มาตรา 391

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันบุกรุกเข้าไปในบ้านอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของ น. ผู้เสียหาย โดยไม่ได้รับอนุญาต และโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยมีอาวุธขวนติดตัวไปด้วย จากนั้น จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการล็อกคอจับแขน แล้วขกต้อย และใช้เท้าเตะ ใบหน้า ศีรษะและต้นคอของผู้เสียหายหลายครั้ง และจำเลยที่ 3 ใช้อาวุธขวานที่ร่วมกันพาติดตัวมา ดังกล่าวตีศีรษะ หัวเข่า และสะโพกของผู้เสียหายเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กาย จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ การที่จำเลยทั้งสามบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้อื่นแล้ว ใช้กำลังประทุษร้ายกันต่อเนื่องกัน ในขณะที่การบุกรุกยังคงมีอยู่ตลอดเวลาไม่ขาดตอน พฤติการณ์ความร้ายแรงไม่อาจแยกออกจากกันได้ การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดฐาน บุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้าย ตาม ป.อ. มาตรา 365 (1)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 92, 295, 358, 364, 365, 371 เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ 2 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ระหว่างพิจารณา นายนฤพน ผู้เสียหาย แกลงขอถอนคำร้องทุกข์ในความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ ศาลชั้นต้นอนุญาตและให้ จำหน่ายคดีในความผิดฐานดังกล่าวออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสาม มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295, 365 (1) (2) (3) ประกอบมาตรา 364, 371 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุก กรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันพาอาวุธติดตัวไป ในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยและโดยไม่มีเหตุสมควร ปรับคนละ 1,000 บาท ฐานร่วมกันบุกรุก (ที่ถูก เคหสถานของผู้อื่น) ในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมี อาวุธ (ที่ถูก และร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป) และฐานร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจน เป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ ลงโทษฐานร่วมกันบุกรุก (ที่ถูก เคหสถานของผู้อื่น) ในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและ โดยมีอาวุธ (ที่ถูก และร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป) ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนัก ที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 1 ปี และปรับคนละ 20,000 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี เพิ่มโทษจำเลยที่ 2 หนึ่งในสามตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 4 เดือน จำเลยทั้งสาม ให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กระทงละกึ่งหนึ่ง ฐานร่วมกันพาอาวุธติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน

หรือทางสาธารณะโดยเปิดเผยและโดยไม่มีเหตุสมควร คงปรับคนละ 500 บาทฐานร่วมกันบุกรุก (ที่ถูก เคหสถานของผู้อื่น) ในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธ (ที่ถูก และร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป) คงจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 6 เดือน และปรับคนละ 10,000 บาท คงจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 8 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 และที่ 3 คนละ 6 เดือน และปรับคนละ 10,500 บาท จำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 8 เดือน และปรับ 500 บาท โทษจำคุกสำหรับจำเลยที่ 1 และที่ 3 ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ส่วนจำเลยที่ 2 ไม่อาจรอการลงโทษได้ หากจำเลยทั้งสามไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ประกอบมาตรา 83 แต่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 ประกอบมาตรา 83 ฐานร่วมกันใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทกับฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่นในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธและร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (1) (2) (3) ประกอบมาตรา 364 และ 83 ให้ลงโทษฐานร่วมกันบุกรุกเคหสถานของผู้อื่นในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธและร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ปรับจำเลยทั้งสามคนละ 20,000 บาท โดยไม่ลงโทษจำคุกลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงปรับจำเลยทั้งสามคนละ 10,000 บาท เมื่อรวมกับโทษปรับในความผิดฐานอื่นตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่ลดโทษแล้ว เป็นปรับจำเลยทั้งสามคนละ 10,500 บาท ยกคำขอเพิ่มโทษจำเลยที่ 2 ของโจทก์ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองให้ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุดังกล่าวในฟ้อง จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายด้วยการล็อกคอ จับแขนแล้วชกต่อยและใช้เท้าเตะใบหน้า ศีรษะ และต้นคอของผู้เสียหายหลายครั้ง และจำเลยที่ 3 ใช้อาวุธขวานตีศีรษะ หัวเข่าและสะโพกของผู้เสียหายเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า การกระทำของจำเลยทั้งสามที่ร่วมกันทำร้ายผู้เสียหายนั้นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 หรือไม่ เห็นว่า เมื่อจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพโดยไม่มีข้อโต้แย้งประกอบพฤติการณ์ที่จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายผู้เสียหายและจำเลยที่ 3 ใช้อาวุธขวานที่ร่วมกันพาติดตัวมาตีศีรษะของผู้เสียหาย เป็นเหตุให้มีบาดแผลฉีกขาดขนาดยาว 1 เซนติเมตร ลึก 0.3 เซนติเมตร ใช้เวลารักษาประมาณ 5 ถึง 7 วัน ถ้าไม่มีภาวะแทรกซ้อน ซึ่งบาดแผลดังกล่าว พบว่าอยู่ตรงบริเวณศีรษะของผู้เสียหายและยังพบร่องรอยสะเก็ดเลือดและหยดเลือดในบ้านที่เกิดเหตุ ซึ่งเป็นการใช้กำลังทำร้ายและใช้อาวุธทำร้ายที่บริเวณอวัยวะสำคัญของผู้เสียหาย อันเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 แล้ว มิใช่เป็นการใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาว่าจำเลยทั้งสามไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 มานั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังขึ้น มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ต่อไปว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 กำหนดโทษมานั้น ชอบหรือไม่ เห็นว่าตามรายงานการ

สืบเสาะและพินิจจำเลยทั้งสามของเจ้าพนักงานคุมประพฤติได้ความว่า จำเลยที่ 2 กับผู้เสียหาย เป็นพี่น้องร่วมบิดาเดียวกัน จำเลยที่ 1 เป็นน้องชายของบิดาของผู้เสียหายกับจำเลยที่ 2 ส่วน จำเลยที่ 3 เป็นญาติฝ่ายบิดาของผู้เสียหายกับจำเลยที่ 2 นับว่าเป็นเครือญาติกัน หลังเกิดเหตุ จำเลยทั้งสามนำเงินสดใช้ค่าสินไหมทดแทนชำระให้แก่ผู้เสียหายจนเป็นที่พอใจและไม่ติดใจ ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสามอีกต่อไป และขอให้ศาลลงโทษจำเลยทั้งสามในสถานเบาเช่นนี้ ที่ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ใช้ดุลพินิจให้ลงโทษปรับจำเลยทั้งสามโดยไม่ลงโทษจำคุกและยกคำขอเพิ่ม โทษจำเลยที่ 2 มานั้นนับว่าเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาโจทก์ข้อ นี้ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกัน บุกรุกเข้าไปในบ้านอันเป็นเคหสถานที่อยู่อาศัยของนายณญพน ผู้เสียหาย โดยไม่ได้รับอนุญาตและ โดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยมีอาวุธขวานติดตัวไปด้วย จากนั้นจำเลยทั้งสามร่วมกัน ใช้กำลังประทุษร้ายด้วยการล็อกคอ จับแขนแล้วชกต่อยและใช้เท้าเตะใบหน้า ศีรษะและต้นคอ ของผู้เสียหายหลายครั้ง และจำเลยที่ 3 ใช้อาวุธขวานที่ร่วมกันพาดิตตัวมาดังกล่าวตีศีรษะ หัวเข่า และสะโพกของผู้เสียหายเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับอันตรายแก่กาย จำเลยทั้งสามให้การ รับสารภาพ การที่จำเลยทั้งสามบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้อื่นแล้วใช้กำลังประทุษร้าย เป็นการ บุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365 (1) ที่ศาลล่างทั้งสองปรับบทลงโทษว่าการกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นความผิดฐาน บุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้าย ตามมาตรา 365 (1) ถูกต้องแล้ว พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสาม ไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 ประกอบมาตรา 83 แต่เป็นความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295 ประกอบมาตรา 83 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษา ของศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

ณรงค์ กลั่นวารินทร์ · เพิ่มศักดิ์ สายสีทอง · ปิติ นาตะภักติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2030/2568>